

5 lei

Vineri, 7 august 2020, nr. 149 (6683), anul XXIX

12 pagini

LUDOVIC ORBAN: "Risicăm să intrăm în incapacitate de plată" PAGINA 3

Premiile din tenis au mai intrat la apă PAGINA 10

PLASAMENTE ALTERNATIVE Încântat la Encants PAGINA 11

GRAM AUR = 268,4712 RON FRANC ELVEȚIAN = 4,4904 RON EURO = 4,8359 RON DOLAR = 4,0751 RON

Credite de peste 150 de miliarde de dolari, amânate la plată de marile bănci din SUA

Primele patru mari bănci din Statele Unite ale Americii (SUA) au acordat, până la mijlocul anului curent, amânări la rambursarea de credite de cel puțin 151,5 miliarde de dolari...

Programul în cauză variază de la o bancă la alta și în funcție de tipurile de împrumuturi. Bank of America oferă, spre exemplu, amânări de până la 60 de zile pentru cererile de credite destinate consumatorilor...

Incertitudinea cu privire la durata pandemiei de Covid-19 și a crizei economice pe care aceasta a generat-o a făcut dificilă stabilirea, de către bănci, a volumului creditelor susceptibile să devină neperformante.

Amintim că administrația americană a lansat programe de susținere începând cu luna martie, urmând astfel să evite colapsul financiar al multor gospodării și să ajute întreprinderile mici într-un moment în care economia era blocată din cauza răspândirii pandemiei.

Cele mai mari patru bănci din SUA au moduri diferite de raportare a amânărilor la plăți și a modificărilor împrumuturilor, iar soldul total al finanțării amânate la plată este, probabil, mai mare de 151,5 miliarde de dolari, conform sursei.

În timp ce Wells Fargo, spre exemplu, a raportat credite de consens cu amânări la plată de 44,2 miliarde de dolari la jumătatea lui 2020, banca a informat că a modificat termenii pentru credite comerciale de 38,2 miliarde de dolari fără să dezvăluie suma restantă la plată în 30 iunie 2020.

ALINA VASIESCU (continuare în pagina 12)

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU BURSA, NEGOCIATORUL PROGRAMULUI NUCLEAR DIN REPUBLICA ISLAMICĂ IRAN

Obiectivele Republicii Islamice Iran în realizarea unui program nuclear pașnic

Utilizarea energiei nucleare pașnice este un drept inalienabil al poporului iranian și nu vom renunța la acest drept în fața intimidării americane".

Seyed Abbas Agharchi, negociator senior al programului nuclear din Republica Islamică Iran și Ministru Adjunct al Afacerilor Externe.

În ultimii ani, în calitate de negociator senior al programului nuclear din Republica Islamică Iran, am fost în contact cu diverse părți din țări și organizații internaționale, întrebarea fundamentală și esențială a publicului larg cu privire la programul nuclear pașnic al Iranului s-a concentrat asupra acestei propoziții particulare: „Care sunt obiectivele Republicii Islamice Iran în desfășurarea unui program nuclear pașnic?”

În timpul dialogului cu toate părțile, atenția și concentrarea noastră au fost întotdeauna pe introducerea a ceea ce era denumit program nuclear pașnic al Republicii Islamice Iran.

În principiu, s-a observat întotdeauna că ceea ce se numește „Programul nuclear al Republicii Islamice Iran” face

parte, de fapt, din planificarea extinsă și definită a Iranului din ultimii 60 de ani. După înființarea Organizației Naționale a Energiei Atomice, țara a fost pe calea exploatarei cunoștințelor nucleare pentru a răspunde nevoilor de dezvoltare ale Iranului, atât în anii de dinaintea victoriei Revoluției Islamice din 1979, cât și în anii următori.

Politica ce a făcut ca Iranul să fie acceptat în toate convențiile și angajamentele internaționale cu mesajul unui „Orient Mijlociu demuclearizat”, a fost să li se prezinte planurile de utilizare curată și pașnică a cunoștințelor nucleare Agenției Internaționale pentru Energie Atomică și celorlalți membri ai Națiunilor Unite.

Construcția centralelor nucleare Bushehr și Darkhovin în cooperare cu Ger-

mania și Franța, care aparțin anilor înainte de revoluția din 1979, a făcut parte din acest program, iar activitatea reactorului de cercetare nucleară a Universității din Teheran în parteneriat cu Statele Unite pentru scopuri științifice și medicale speciale este o altă componentă a programului menționat, un program care ar fi trebuit să continue cu un ritm echilibrat în direcția dezvoltării cuprinzătoare a economiei și industriei iraniene.

SEYED ABBAS AGHARCHI

În această direcție, inginerii și planificatorii Organizației de Energie Atomică din Iran, atât înainte, cât și după victoria Revoluției, împreună cu alți planificatori, au fost eficiente în întocmirea documentelor de început ale dezvoltării țării. Programul Organizației Energiei Atomice din Iran a luat forma utilizării

cunoștințelor nucleare și activității pașnice înainte de Revoluție și în parte din acest program, iar activitatea reactorului de cercetare nucleară a Universității din Teheran, care a funcționat sub auspiciile Statelor Unite, a furnizat combustibilul necesar în coordonare cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică și cu participarea altor țări precum Argentina.

Contrar așteptărilor, odată cu Revoluția din 1979, multe companii și părți occidentale implicate în programe nucleare definite în comun, și-au abandonat angajamentele, iar după izbucnirea războiului purtat de regimul Ba'athist a lui Saddam, și-au încheiat unilateral contractele. Se pare că, potrivit percepției lor generale, odată cu

plecarea experților tehnici și investițiilor făcute, activitățile nucleare ale Iranului pentru utilizarea cunoștințelor nucleare în mod pașnic și pentru dezvoltarea țării s-au oprit. Cu această stare statică de lucruri, baza a ceea ce a fost câștigat în mod inerent prin ani de practică și efort de către științii și oamenii de știință iranieni, fie va fi pierdut, fie îngropat în inima istoriei științei și cunoșterii iraniene.

Este evident că, în primii ani după acest eveniment, când companiile și țările occidentale au decis să taie în mod unilateral cooperarea cu oamenii de știință iranieni și centrele specializate, anume condiții dificile au fost impuse cunoștințelor nucleare pașnice și cunoștințelor pe care aceasta le conține.

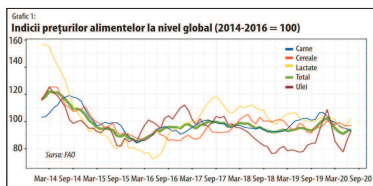
(continuare în pagina 8)

Prețurile alimentelor își continuă creșterea la nivel mondial

Indicele global al prețurilor produselor alimentare a înregistrat a doua creștere consecutivă în iulie 2020, conform ultimului raport lunar de la FAO (Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură) (vezi graficul).

Creșterea lunară a fost de 1,2%, după un avans de 2,3% în luna precedentă, iar declinul anual al indicelui agregat s-a temperat până la 0,9%, de la 2,3% în luna anterioară.

Prețul uleiului a înregistrat cea mai mare creștere lunară, de 7,6%, după o creștere de 11,3% în iunie 2020, care a determinat o accelerare a creșterii anuale până la 19,3%, de la 11,8% în

luna anterioară, iar prețul cămii și-a accelerat scăderea anuală, până la 9,2%, de la 6,4%, în condițiile singurei scăderi lunare la nivelul principalelor grupe de alimente, de 1,8%.

Prețul mediu al produselor lactate a crescut cu o rată anuală de 0,7%, după un declin de 4,4% în luna precedentă, pe fondul unei creșteri lunare de 3,5%, în timp ce prețul zahărului și-a temperat scăderea anuală până la 4,3%, de la 6,3% în luna anterioară, în condițiile unei creșteri lunare de 1,4%.

(continuare în pagina 12)

Fotoliul cu vedere la Cișmigiu

Grădina cu nume și istorie legată de cismele, primele lucrări sistematice de amenajare și întreținere a sursele publice de apă potabilă din București, (Alexandru Ipsilanti 1779), are și astăzi un farmec aparte și exercită odată o considerabilă atracție. În mod firesc, ea are de a face cu iubirea de natură și dorința de recreere în aer liber. Păstrează însă și ceva din mitologia unui loc de refugiu și aventură, la care au lucrat temeinic Caragiale, "1 Aprilie", dar mai ales Grigore Băjenaru, "Cișmigiu and Company".

CORNEL CODIȚĂ

Nu întâmplător, generația Carol I a ales locul de vizavi de Cișmigiu pentru ridicarea Palatului Ministerului Lucrărilor Publice, conceput de arhitectul Petre Antonescu și inaugurat la 1910. Abia după ce de al doilea război mondial, regimul sovietelor ajuns pe

tancuri și la București, temeinic preocupat de simbolistica puterii, hotărâse ca sediul temporar al Comandaturii Generale Germane din timpul participării României la Primul război mondial, să devină simbol al "puterii populare" și deci, sediul "Statului Popular al Capitalei".

Primăria Bucureștilor. De atunci și până astăzi, legătura dintre tradiția sovietică, frumusețea parcului și fotoliul cu vedere la Cișmigiu, al primarului de București, a fost cultivată cu asiduitate și înălțată cu fiecare nou mandat "democratic".

Bătălia a încins "periculos" viața politică la București și în acest an. Dacă priveai lucrurile de pe oricare bancă a parcului, acum veai două trei luni în urmă, peisajul politic era destul de simplu, aproape auster. O singură întrebare cheie: "se alege sau se mizează pe Fiecare?" Asta era toată ecuația politică a cărui ferență rezolvare și recompensă consta în ocupa-

rea scaunul de primar al Bucureștilor. În mod cu totul neașteptat, pentru cine nu este obișnuit cu meandrele dimbovițene ale politicii, primele complicații au apărut nu din afară, ci din interiorul PSD. Nimeni nu lăsa capabil să conteste credibil capacitatea acestui partid de a-și mai impune o dată candidatura, în sus, pe scările primăriei, până la fotoliul de orchestră. Bătăliile interne și competiția la vîrf din PSD, după extragerea judiciară a lui Dragnea din peisaj, au făcut din actualul primar un posibil candidat la conducerea partidului așa-zis social-democrat. Temporar. După tribulații seculare care au durat doar câteva luni, dar nu interesează aici, în sfîrșit, lucrurile au revenit în mătac, iar Fiecare doar la aprigile ei ambiții de primărie generală. Deși mai tirziu decît ar fi fost necesar și de dorit, în cele din urmă s-a trezit și "opoziția" să își "ceară drepturile".

(continuare în pagina 3)